

JSEM KONEČNĚ SPOKOJENĚ...

Středa, 01 duben 2015

Někdy jsem anglický text, který mne tak zaujal, přečetl jsem ho pro vás, přečetl jsem ho pro vás, přečetl jsem ho pro vás. Naprosto zcela vyjadřuje mé současné pocity. Jen je mi líto, přečetl jsem ho nenapsal sám. Tak - pokud máte (nejste-li v práci) - nalijte si sklenku vína a přečtěte. Je to opravdu napsané od srdce. Hezký den vám všem, Pepa Kouba.

Nikdy bych nevyzradil své současné přátele, mám krásný život, svou milující rodinu, za měšedých vlasů přátele. Jak jsem zestárl, stal jsem se k sobě laskavějším a méně kritický. Stal jsem se svým vlastním přítelem.

Nechci peskovat sám sebe za to, přečetl jsem si extra zákusek, za to, přečetl jsem si neustelil postel, nebo za koupi toho hloupého plastového trpaslíka, kterého jsem vůbec nepotřeboval, ale vypadá tak krásně na mé zahradě. :-))

Viděl jsem příliš mnoho svých přátel opustit tento svět příliš brzy, přemýšlím, nejspíše pochopili velkou věc, která přichází s věkem. Co je komu do toho, když se rozhodnu žít, nebo hrát na počítači do 4 hodin do rána a spát až do poledne? Budu tančit sám se sebou na ty nádherné melodie z 60. a 70. let, a když se mi zachce plakat nad dávno ztracenou láskou, tak klidně plakat budu.

Klidně budu chodit na pláveč v těsných plavkách, natažených na vypouklé břicho, a nočit se do vln (pokud se tak rozhodnu), navzdory soucitným pohledům mladých lidí atletických postav, vždyť oni budou také jednou staří.

Vím, přečetl jsem občas zapomnětlivý. Ale některé životy jsou úplně zapomenuty. Já si konec konců pamatuji dobře, když jsem mladý, v prvních letech moje srdce bylo zlomené. Když ztratíte někoho blízkého, nebo pokud vaše dítě trpí, nebo vaše milované psa přejede auto... Ale zlomená srdce jsou to, co nám dá sílu a porozumění a soucit. Srdce nikdy nezlomené je dokonalé a sterilní, ale nebude nikdy vědět, jaká radost je z bytí nedokonalého.

Jsem tak rád, přečetl jsem si dost dlouho, aby mé vlasy zčernaly a mé mladické úsměvy se věčně vryly do hlubokých rýh na mé tváři. Mnozí se nikdy nezasmáli, a mnozí zemřeli dříve, než jejich vlasy zbarvilo stříbro. Jak člověk snaží být pozitivní. Už mne nezajímá, co si myslí ostatní. Nemám otázky, už se sám sebe neptám. Dokonce jsem získal právo být nepatrný.

Takže na vaše přání odpovídám, ano, jsem rád zralý. Mám vás mne osvobodil. Líbí se mi člověk, jsem se stal. Nebudu žít navždy, ale dokud jsem ještě tady, nebudu ztrácet čas hořekováním, co by mohlo být nebo dlat si starosti, co bude.

A jíst dezert budu každým den, pokud budu chtít a mít chuť! Uznejte, přečetl jsem to fajn a pravdivé... a ta fotka je jen ilustrace